



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 411

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 2 iunie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 374 din 25 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	2–3
Decizia nr. 375 din 25 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3–4
Decizia nr. 478 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și ale art. 278 ¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 281 din Codul penal.....	5–7
Decizia nr. 480 din 6 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	7–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
605. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Reglementării Aeronautice Civile Române RACR-ATS „Serviciile de trafic aerian”, ediția a 2-a	10
★	
Regulamentul nr. 1 privind organizarea și desfășurarea concursului pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici.....	11–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 374**

din 25 martie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (2)
din Legea fondului funciar nr. 18/1991**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Magdalena Cristescu în Dosarul nr. 14.937/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.370D/2007, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Autorul excepției nu se opune conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.370D/2007 la Dosarul nr. 1.129D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 14.937/3/2007, și Încheierea din 20 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.904/306/2007, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă și Tribunalul Sibiu — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991**, excepție ridicată de Magdalena Cristescu și Constantin Raň.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin art. 21 și art. 53 alin. (1) din Constituție, deoarece, potrivit acestui text, „instanța de judecată și-a declinat competența în favoarea Judecătoriei Ploiești”. De asemenea, mai susțin că aceste prevederi sunt neconstituționale, întrucât hotărârea comisiei județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor poate fi atacată în instanță numai de către persoanele care au obținut o hotărâre a acestei comisii, neputând beneficia

de această dispoziție legală și persoanele care nu au primit un răspuns din partea comisiei mai sus amintite.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, fiind o aplicare a dispozițiilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

Tribunalul Sibiu — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând că legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care au următorul conținut: „(2) *Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate privată și art. 51 privind dreptul de petiționare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Asupra constituționalității prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, prin raportare la art. 21 din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 542 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.123 din 13 decembrie 2005, statuând că nu contravin acestor dispoziții constituționale.

În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Din acest text constituțional rezultă că prin lege se pot institui anumite excepții de la regulile dreptului comun în

materia contenciosului administrativ, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*. O astfel de excepție este cuprinsă și în textul de lege criticat, care stabilește judecătoriei competența de soluționare a plângerilor împotriva hotărârii comisiei județene de aplicare a Legii nr. 18/1991 în a cărei rază teritorială este situat terenul.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Referitor la critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea observă că textul de lege criticat nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, el aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza reglementată de norma juridică criticată, fiind, totodată,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Magdalena Cristescu în Dosarul nr. 14.937/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, și de Constantin Ranf în Dosarul nr. 3.904/306/2007 al Tribunalului Sibiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 25 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „GLG Miorița” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 7.052/83/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.052/83/C/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat**

în acord și cu dispozițiile art. 44 alin. (2) teza a doua din Legea fundamentală, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

În ceea ce privește invocarea încălcării prevederilor art. 51 din Constituție, referitoare la dreptul de petiționare, Curtea constată că autorul excepției face o confuzie în privința materiei reglementate. Dreptul de petiționare al cetățenilor și soluționarea petițiilor de către autoritățile publice constituie un domeniu diferit și o procedură de urmat deosebită de cererile adresate justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanei, cu procedura specifică de soluționare a litigiilor de către instanțele de judecată corespunzătoare diferitelor grade și faze ale judecării. Așadar, acest text constituțional invocat a fi încălcat nu este incident în cauză.

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „GLG Miorița” — S.R.L. din Satu Mare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al neretroactivității legii, întrucât legea nu poate fi aplicată retroactiv unor societăți care s-au constituit și sunt guvernate într-un regim special. De asemenea, susține că textul de lege criticat contravine și art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, deoarece prin acest text de lege, activitatea societății va fi blocată și societatea va fi dizolvată.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia nu a precizat niciun motiv de ordin juridic care să justifice critica de neconstituționalitate, încălcându-se, astfel, prevederile art. 10 din Legea nr. 47/1992. În subsidiar, arată că excepția este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în acord cu art. 6 din Directiva Consiliului Europei nr. 77/91/CEE/1996

privind armonizarea garanțiilor în materia constituirii societăților comerciale și a modificărilor capitalului social care trebuie asigurate în statele membre de către societățile comerciale pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, în vederea protejării acționarilor și terților.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 10 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următoarea redactare: „*Art. 10. — (1) Capitalul social al societății pe acțiuni sau al societății în comandită pe acțiuni nu poate fi mai mic de 90.000 lei. Guvernul va putea modifica, cel mult o dată la 2 ani, valoarea minimă a capitalului social, ținând seama de rata de schimb, astfel încât acest quantum să reprezinte echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro.*

(2) Cu excepția cazului în care societatea este transformată într-o societate de altă formă, capitalul social al societăților prevăzute la alin. (1) nu poate fi redus sub minimul legal decât dacă valoarea sa este adusă la un nivel cel puțin egal cu minimul legal prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului. În cazul încălcării acestor dispoziții, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege.

(3) Numărul acționarilor în societatea pe acțiuni nu poate fi mai mic de 2. În cazul în care societatea are mai puțin de 2 acționari pe o perioadă mai lungă de 9 luni, orice persoană interesată poate solicita instanței dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de dizolvare, numărul minim de acționari prevăzut de prezenta lege este reconstituit.”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „GLG Miorița” — S.R.L. din Satu Mare în Dosarul nr. 7.052/83/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că, prin prevederile de lege criticate, sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Excepția a fost ridicată într-un litigiu în care Societatea de investiții financiare Banat-Crișana S.A. a solicitat dizolvarea societății care a invocat excepția de neconstituționalitate pentru neîndeplinirea obligației de a-și majora capitalul la valoarea prevăzută de art. 10 din Legea nr. 31/1990.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textul de lege criticat face parte din titlul II, cap. I, intitulat „*Actul constitutiv al societății*” din Legea nr. 31/1990, și reglementează valoarea minimă a capitalului social al societății pe acțiuni și al societății în comandită pe acțiuni, precum și numărul minim al acționarilor în societățile pe acțiuni.

Principala critică de neconstituționalitate vizează încălcarea art. 135 alin. (2) lit. a), pe motiv că datorită imposibilității majorării capitalului, potrivit acestui text, societățile comerciale sunt în pericol de a fi blocate în activitate și apoi dizolvate.

Analizând această critică, Curtea constată că prevederile de lege criticate reprezintă tocmai expresia acestui text constituțional, potrivit căruia statul are obligația de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Or, aceste obligații ale statului nu pot fi realizate decât prin impunerea unui climat de disciplină economică la care agenții economici trebuie să se conformeze. În consecință, legiuitorul are competența de a stabili sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea regulilor stabilite.

Pe de altă parte, Curtea constată că valoarea minimă a capitalului social pentru societățile pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni a fost stabilită în vederea conformării legislației românești cu art. 6 din Directiva Consiliului nr. 77/91/CEE din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul art. 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia textul de lege criticat ar contraveni principiului constituțional al neretroactivității legii, Curtea constată că textul de lege criticat nu cuprinde dispoziții cu caracter retroactiv, acesta urmând a fi aplicat de la data intrării în vigoare a legii.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 478

din 6 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și ale art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 281 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și ale art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Istvan Kiss în Dosarul nr. 10/322/2006 al Tribunalului Covasna — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 10/322/2006, **Tribunalul Covasna — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și ale art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală și ale art. 281 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Istvan Kiss, cu ocazia soluționării recursului privind o sentință penală referitoare la plângerea împotriva unei ordonanțe prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat, infracțiune prevăzută de art. 281 din Codul penal, raportat la art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, care prevede că asistența juridică este obligatorie în cazul în care organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, încalcă prevederile constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare, întrucât, în situația în care Uniunea Națională a Barourilor din România este parte în procesul penal, „este evident că avocatul desemnat din oficiu nu îl va apăra pe inculpat împotriva uniunii”, având în vedere că toți avocații din România fac parte din respectiva uniune. Astfel, „textul de lege criticat permite magistraților să îi numească inculpatului un avocat din oficiu, care, în unele cazuri, să nu îi susțină cauza în mod corect”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, autorul excepției consideră că respectivele prevederi, întrucât suprimă dreptul la

cercetarea judecătorească, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil. Totodată, arată că soluția legislativă criticată este contrară hotărârii pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza Golder împotriva Marii Britanii (1975)*.

De asemenea, autorul excepției susține că sintagma „legea specială” cuprinsă în art. 281 din Codul penal este neconstituțională în raport cu prevederile constituționale ale art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) referitor la delegarea legislativă. Arată că Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat nu poate fi legea specială la care face referire art. 281 din Codul penal, întrucât „Parlamentul nu poate adopta decât o singură lege specială — legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”.

Tribunalul Covasna — Secția penală apreciază ca fiind neîntemeiate criticile de neconstituționalitate. Astfel, consideră că exercitarea profesiei de avocat este guvernată de reguli deontologice clare, care asigură respectarea dreptului la apărare, inclusiv în situația în care Uniunea Națională a Barourilor din România este parte în procesul penal, iar învinuitului sau inculpatului i se desemnează apărător din oficiu în baza dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, instanța apreciază că nu este încălcat dreptul la un proces echitabil. În fine, consideră că folosirea sintagmei „legea specială” în cuprinsul art. 281 din Codul penal este constituțională în raport cu prevederile art. 73 alin. (1) și ale art. 115 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, face trimitere la Decizia nr. 533 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 31 octombrie 2005. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, consideră că nu este încălcat dreptul la un proces echitabil. De asemenea, arată că sintagma „lege specială” din cuprinsul art. 281 din Codul penal se referă la alte legi organice care prevăd fapte penale, fără a fi în contradicție cu prevederile art. 73 alin. (1) și ale art. 115 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile din Codul de procedură penală criticate nu încalcă dreptul la apărare și la

un proces echitabil, întrucât legea procesual penală garantează dreptul la apărare al învinutului sau inculpatului indiferent dacă asistența juridică este obligatorie sau facultativă, respectiv asigură accesul la justiție și soluționarea echitabilă a procesului de către o instanță independentă și imparțială în cauzele în care procurorul a emis acte de netrimitere în judecată. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal, apreciază că prevederile constituționale ale art. 73 alin. (1) nu sunt încălcate, art. 115 alin. (1) din Constituție nefiind incident în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 171 alin. 2 și ale art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, astfel cum aceste texte legale au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, precum și dispozițiile art. 281 din Codul penal. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 171 (cu denumirea marginală „Asistența învinutului sau a inculpatului”) alin. 2 din Codul de procedură penală: „Asistența juridică este obligatorie când învinutul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinutul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.”;

— Art. 278¹ (cu denumirea marginală „Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată”) alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală: „Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată.”;

— Art. 281 din Codul penal, având denumirea marginală „Exercitarea fără drept a unei profesii”: „Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.”.

În opinia autorului excepției, art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală contravine prevederilor art. 24 din Constituție referitoare la dreptul la apărare, art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 126 alin. (1) referitoare la instanțele judecătorești, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, iar art. 281 din Codul penal contravine dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (1) referitoare la categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, ci doar supoziții legate de posibila nerespectare a legii de către avocații desemnați să asigure asistența juridică din oficiu în condițiile în care organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinutul sau inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, iar Uniunea Națională a Barourilor din România este și ea parte în procesul penal. Referitor la sintagma „lege specială” din cuprinsul art. 281 al Codului penal, autorul excepției critică, în realitate, modul de interpretare și aplicare de către instanța de judecată a textului de lege menționat. Or, aceste aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceste prevederi legale au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare, Curtea stabilind conformitatea dispozițiilor legale criticate cu prevederile constituționale și convenționale invocate. Astfel, prin Decizia nr. 574 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 7 august 2007, Curtea Constituțională a reținut că, în cazul în care, potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, după judecarea plângerii împotriva soluției procurorului, instanța pronunță la rândul ei o hotărâre prin care menține această soluție, nu are loc o împiedicare a accesului la justiție, respectiv o încălcare a dreptului la un proces echitabil, dat fiind că hotărârea aparține în acest caz înseși justiției, iar partea nemulțumită are deschise, tot în justiție, căile de atac prevăzute de lege. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că invocarea de către autorul excepției a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv a *Cauzei Golder împotriva Marii Britanii (1975)*, nu are relevanță în aprecierea neconstituționalității prevederilor cuprinse în art. 278¹ din Codul de procedură penală, întrucât în speța respectivă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, constatându-se refuzul de a se permite consultarea unui avocat pentru acționarea în justiție, astfel încât persoana în cauză a fost împiedicată să se adreseze unui tribunal. Or, textul art. 278¹ din Codul de procedură penală recunoaște expres dreptul persoanei ale cărei interese legitime au fost vătămate (inclusiv persoana față de care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală) de a se adresa justiției.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală și ale art. 281 din Codul penal, excepție ridicată de Istvan Kiss în Dosarul nr. 10/322/2006 al Tribunalului Covasna — Secția penală.

II. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480

din 6 mai 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7)
din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare
în cursul procesului penal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Octavian Rache în Dosarul nr. 10.188/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.710D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006, excepție ridicată de Dorel Cheche în Dosarul nr. 10.681/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 190D/2008, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 8.850/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește partea Gabriel Solomon, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.709D/2007, nr. 1.710D/2007 și nr. 190D/2008 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției prezent este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.710D/2007 și nr. 190D/2008 la Dosarul nr. 1.709D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției, Dorel Cheche, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, și depune documente referitoare la admiterea de către instanța de judecată a unei alte contestații formulate de autorul excepției împotriva unei încheieri a judecătorului delegat, prin care a fost soluționată plângerea împotriva unei alte hotărâri de sancționare date de comisia de disciplină din penitenciar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 14 și 19 noiembrie 2007 și din 11 decembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 10.188/302/2007,

nr. 10.681/302/2007 și nr. 8.850/302/2007, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Octavian Rache, de Dorel Cheche și, din oficiu, de instanța de judecată, cu ocazia soluționării unor contestații privind încheieri ale judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate referitoare la plângeri formulate împotriva unor hotărâri de sancționare date de comisia de disciplină din penitenciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006, potrivit cărora contestația introdusă împotriva încheierii judecătorului delegat nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 6 paragrafele 1, 2 și 3 lit. b) și c) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la această Convenție privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală. Arată că sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate unei persoane condamnate (avertismentul, suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, suspendarea dreptului de a presta o muncă, suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, suspendarea dreptului de a primi vizite) se pot dispune pe o durată cuprinsă între o lună și 3 luni, perioadă care expiră de cele mai multe ori pe parcursul procedurii judiciare în care persoana condamnată contestă legalitatea sau temeinicia sancțiunii disciplinare. Prin urmare, deși persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, sancționată disciplinar, recurge la procedura judiciară prevăzută de lege pentru a contesta sancțiunea disciplinară ce i-a fost aplicată, pe parcursul procedurii demersul rămâne în mare măsură fără obiect, deoarece execută sancțiunea disciplinară, în această ipoteză neexistând niciun mijloc de întoarcere a executării. Singurul efect pe care l-ar mai putea avea admiterea plângerii sau a contestației este eliminarea din dosarul personal a sancțiunii disciplinare, cu consecințe asupra unei eventuale liberări condiționate sau asupra unei ulterioare modificări a regimului de executare. Se constată astfel că, deși în mod formal condamnatul are acces la justiție, acesta nu este un recurs efectiv, cât timp instanța nu poate dispune nicio măsură reparatorie în ipoteza în care ar admite contestația.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 este neîntemeiată, invocând în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 462/2007 și nr. 463/2007.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat nu prevede posibilitatea suspendării executării sancțiunilor disciplinare prevăzute de art. 71 alin. (1) lit. a)—e) din Legea nr. 275/2006, deoarece îngrădirea drepturilor nu este atât de gravă ca în cazul aplicării sancțiunii izolării prevăzute de art. 71 alin. (1) lit. f). Consideră că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 nu încalcă dreptul la un proces echitabil, consacrat de prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), asigurându-se tuturor părților interesate posibilitatea de a se folosi de toate regulile și garanțiile procesuale în vederea apărării și realizării intereselor lor legitime. De asemenea, susține că art. 23 alin. (11) din Constituție stabilește principiul prezumției de nevinovăție în procesul penal, nu pentru orice procedură adusă în fața unei instanțe de judecată. În cazul în care instanța de judecată constată că aplicarea sancțiunii disciplinare s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale, atunci persoana sancționată ilegal poate cere sancționarea penală, disciplinară sau civilă a persoanei respective, precum și despăgubiri și repunerea în drepturi.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 sunt constituționale, întrucât nu conțin norme contrare dreptului persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea cauzei lor într-un termen rezonabil. De asemenea, consideră că textul de lege criticat nu încalcă principiul prezumției de nevinovăție, întrucât aplicarea unei sancțiuni disciplinare nu implică pronunțarea instanței asupra fondului procesului penal, adică și asupra vinovăției inculpatului. Invocă în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 462/2007, nr. 463/2007, nr. 1.005/2007, nr. 1.243/2007 și nr. 21/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, având următorul cuprins: „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, precum și prevederile art. 6 paragrafele 1, 2 și 3 lit. b) și c) privind dreptul la un proces

echitabil, ale art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv dispozițiile art. 2 din Protocolul nr. 7 la această convenție privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse, în integralitatea acestora, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la o serie de texte din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 275/2006, în integralitatea acestora. Astfel, Curtea a reținut că prevederile legale contestate se circumscriu celei de-a treia faze a procesului penal, și anume fazei de executare. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată, în care s-a stabilit deja existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate excedează procedurii penale speciale care guvernează numai fazele de urmărire penală și de judecată, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinuitului ori cu cea a inculpatului. Cu această ocazie, Curtea a mai constatat că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 se referă la măsurile disciplinare și la plângerea împotriva acestora, care, spre deosebire de căile procesuale de atac în materie penală caracterizate prin efectul suspensiv, au cu totul alt regim. De aceea, legiuitorul, în considerarea acestor diferențe, are dreptul de a reglementa o procedură specială referitoare la executarea pedepselor, care nu mai poate pune în discuție principiul referitor la prezumția de nevinovăție.

Cu același prilej, Curtea a mai reținut că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea liberului acces la justiție, deoarece condamnatul are, în acord cu art. 21 din Constituție și cu art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată, după ce nemulțumirile acestuia au fost examinate de judecătorul delegat cu executarea pedepselor. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în *Cauza Pilla contra Italiei*, prin Decizia asupra admisibilității din 23 septembrie 2004, când a decis că, în măsura în care cererile reclamantului se referă la executarea

pedepselor, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil este inaplicabil unei proceduri ce privește executarea unei pedepse. În plus, niciuna din prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat pe tot parcursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei. Împrejurarea că acesta este privat de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 față de prevederile art. 23 alin. (11) și ale art. 24 din Constituție, respectiv față de dispozițiile art. 6 paragrafele 1, 2 și 3 lit. b) și c) și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

Pentru aceleași considerente, textul de lege criticat este în concordanță și cu dispozițiile constituționale ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 nu vizează faza de executare a procesului penal, considerentele care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia menționată mai sus sunt valabile și în prezenta cauză.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, aceste prevederi sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu poate fi reținută.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 în raport cu prevederile art. 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea abuzului de drept, prevederile invocate nu sunt aplicabile în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Octavian Rache, de Dorel Cheche și, din oficiu, de instanța de judecată în dosarele nr. 10.188/302/2007, nr. 10.681/302/2007 și nr. 8.850/302/2007 ale Judecătorei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării Aeronautice Civile Române RACR-ATS „Serviciile de trafic aerian”, ediția a 2-a

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în scopul armonizării reglementărilor aeronautice civile naționale în domeniul serviciilor de trafic aerian cu standardele și practicile recomandate, emise de Organizația Aviației Civile Internaționale,

în temeiul prevederilor art. 12 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 lit. b) și f) și ale art. 66 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 367/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea Aeronautică Civilă Română RACR-ATS „Serviciile de trafic aerian”, ediția a 2-a, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În termen de 120 de zile de la publicarea prezentului ordin, Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română” va emite procedurile și instrucțiunile specifice de aplicare, proceduri și instrucțiuni de aeronautică civilă privind serviciile de trafic aerian, denumite în continuare *PIAC-ATS*, și le va publica pe website-ul propriu (www.caa.ro).

Art. 3. — Direcția generală aviație civilă din cadrul Ministerului Transporturilor, Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, Regia Autonomă „Administrația Română a Serviciilor de Trafic Aerian” - ROMATSA, precum și

orice alți agenți aeronautici certificați/autorizați să furnizeze servicii de navigație aeriană vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 120 de zile de la publicare.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 524/2005 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind serviciile de trafic aerian RACR-ATS, ediția 1.0/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 26 aprilie 2005, precum și orice alte dispoziții contrare.

p. Ministrul transporturilor,
Barna Tanczos,
secretar de stat

București, 9 mai 2008.
Nr. 605.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

REGULAMENTUL Nr. 1

privind organizarea și desfășurarea concursului

pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament reglementează modalitatea de organizare și desfășurare a concursului național pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici, pe o funcție publică vacantă de inspector guvernamental, denumit în continuare *concurs*.

(2) Concursul se organizează, de regulă, anual, cu respectarea prevederilor prezentului regulament, de către Comisia de concurs pentru recrutarea înalților funcționari publici, denumită în continuare *comisia de concurs*, și de către Comisia de soluționare a contestațiilor la concursul pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici, denumită în continuare *comisia de soluționare a contestațiilor*.

Art. 2. — Principiile care stau la baza organizării și desfășurării concursului sunt:

a) **egalitatea de tratament și egalitatea de șanse**, principii potrivit cărora se recunoaște în mod egal vocația tuturor persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege de a participa la concurs;

b) **competența**, principiu potrivit căruia persoanele care doresc să ocupe o funcție publică în categoria înalților funcționari publici trebuie să dețină și să demonstreze cunoștințele, abilitățile și competențele necesare exercitării funcției publice de inspector guvernamental;

c) **competiția**, principiu potrivit căruia confirmarea cunoștințelor, abilităților și competențelor necesare exercitării funcției publice de inspector guvernamental se face prin parcurgerea etapelor și a procedurilor de concurs;

d) **relevanța**, principiu potrivit căruia organizarea și desfășurarea concursului au drept scop identificarea și testarea competențelor, cunoștințelor și aptitudinilor necesare exercitării funcției publice de inspector guvernamental;

e) **transparența**, principiu potrivit căruia publicitatea concursului, în condițiile prevăzute de lege, este obligatorie.

Art. 3. — (1) Concursul constă în parcurgerea obligatorie a următoarelor etape:

a) verificarea și selecția dosarelor de înscriere pe baza îndeplinirii condițiilor de participare la concurs;

b) proba scrisă;

c) interviul.

(2) Concursul poate cuprinde și o etapă suplimentară bazată pe teste, stabilită potrivit prevederilor prezentului regulament.

(3) În etapa prevăzută la alin. (2), comisia de concurs folosește expertiza externă.

Art. 4. — (1) Comisia de concurs și comisia de soluționare a contestațiilor își desfășoară activitatea în mod legal în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi.

(2) Comisia de concurs și comisia de soluționare a contestațiilor iau decizii, în aplicarea prevederilor legale și în îndeplinirea atribuțiilor lor, cu votul majorității membrilor prezenți, cu excepția notării probelor de concurs, când nota finală se obține prin calcularea mediei aritmetice corespunzătoare notelor acordate de membrii prezenți.

(3) Comisia de concurs trebuie să fie formată din aceiași membri la desfășurarea tuturor probelor concursului.

CAPITOLUL II

Organizarea concursului

Art. 5. — (1) Concursul se desfășoară, de regulă, în luna septembrie a fiecărui an.

(2) La solicitarea secretarului general al Guvernului, cu acordul comisiei de concurs, se pot desfășura sesiuni extraordinare.

Art. 6. — (1) Numărul de posturi vacante de inspector guvernamental care urmează să fie ocupate prin concurs, stabilit în conformitate cu prevederile art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, se transmite comisiei de concurs în fiecare an, cel mai târziu în luna iunie, de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, denumită în continuare *Agenția*.

(2) Comisia de concurs se întrunește în ședință și stabilește următoarele:

a) condițiile de participare la concurs, potrivit legii;

b) probele de concurs;

c) perioada de desfășurare a concursului și data desfășurării probei scrise a concursului;

d) bibliografia pentru concurs.

Art. 7. — (1) Cu cel puțin 40 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea probei scrise a concursului, comisia de concurs transmite Agenției datele prevăzute la art. 6 alin. (2).

(2) Agenția verifică documentele transmise potrivit alin. (1) și emite avizul, pe baza îndeplinirii condițiilor legale, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea documentației transmise de comisia de concurs.

(3) Cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită pentru desfășurarea probei scrise a concursului, Agenția are următoarele obligații:

a) să publice anunțul privind organizarea concursului în termenul și în condițiile prevăzute de art. 57 alin. (4) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată;

b) să publice pe pagina de internet proprie și să afișeze la sediul său, precum și să solicite publicarea pe pagina de internet a Secretariatului General al Guvernului și, respectiv, pe cea a Ministerului Internelor și Reformei Administrative numărul de posturi de inspector guvernamental vacante, condițiile de participare la concurs, probele de concurs și criteriile de evaluare a acestora, bibliografia, lista documentelor solicitate candidaților pentru dosarul de înscriere la concurs, termenul-limită de depunere a dosarelor, precum și data și locul stabilite pentru desfășurarea probei scrise a concursului;

c) să numească Secretariatul comisiei de concurs și al comisiei de soluționare a contestațiilor, denumit în continuare *secretariat*.

*) Regulamentul nr. 1/2008 a fost adoptat de Comisia de concurs pentru recrutarea înalților funcționari publici în data de 10 martie 2008.

CAPITOLUL III
Desfășurarea concursului

SECȚIUNEA 1

Selecția dosarelor de concurs

Art. 8. — (1) Dosarul de concurs trebuie să conțină următoarele documente:

- a) formular de înscriere;
- b) copia actului de identitate;
- c) copii ale diplomelor de studii și ale altor acte care atestă îndeplinirea condițiilor stabilite pentru participarea la concurs, precum și, dacă este cazul, cunoștințele și competențele în domenii specifice corespunzătoare exercitării funcției publice de inspector guvernamental;
- d) copie a carnetului de muncă sau, după caz, o adeverință care să ateste vechimea în muncă și, după caz, în specialitate;
- e) cazierul judiciar sau dovada solicitării acestuia de la autoritatea sau instituția competentă, cu termen de primire anterior finalizării ultimei probe a concursului;
- f) adeverință care să ateste starea de sănătate corespunzătoare;
- g) copie a fișei de evaluare a performanțelor profesionale individuale sau, după caz, o recomandare de la ultimul loc de muncă;
- h) declarație pe propria răspundere sau adeverință care să ateste că nu au fost lucrători ai Securității, colaboratori ai Securității sau asimilați colaboratorilor, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

(2) Dosarul de concurs se depune la secretariat, care are obligația de a-l înregistra la registratura Agenției.

(3) Formularul de înscriere se postează pe pagina de internet a Agenției sau se poate pune la dispoziția persoanelor interesate, la cerere, și prin secretariat.

(4) Actele prevăzute la alin. (1) se prezintă în copie sau în copii legalizate, însoțite de documentele originale, care se certifică pentru conformitatea cu originalul, în condițiile legii, de către unul dintre membrii secretariatului. În situația în care la dosar candidatul depune dovada solicitării cazierului judiciar, acesta are obligația de a completa dosarul până la finalizarea ultimei probe a concursului, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a fi considerat admis, indiferent de rezultatele obținute.

(5) Comisia de concurs poate să solicite, prin intermediul secretariatului, completarea dosarului cu alte informații privind activitatea și cariera profesională ale persoanelor care doresc înscrierea la concursul național, considerate drept relevante în cadrul procesului de selecție, până la termenul-limită de depunere a dosarelor.

(6) Omisiunile evidente privind lipsa unei părți dintr-un document sau a unui document din dosarul de înscriere, lipsa semnăturii sau a datei completării documentelor se aduc la cunoștința candidaților de către secretariat până la termenul-limită de depunere a dosarelor, în vederea completării dosarului.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul candidaților care refuză completarea în formularul de înscriere a datelor personale de contact sau completează în mod eronat aceste date.

Art. 9. — (1) Dosarele de concurs se pot depune în termen de cel mult 20 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, a anunțului de concurs. Termenul se calculează începând cu ziua publicării.

(2) Dacă termenul se împlineste într-o zi nelucrătoare, ultima zi de depunere a dosarelor este prima zi lucrătoare imediat următoare.

Art. 10. — Selecția dosarelor se desfășoară în cel mult 5 zile lucrătoare de la data împlinirii termenului de depunere a dosarelor. Termenul se calculează începând cu ziua imediat următoare a ultimei zile de depunere a dosarelor.

Art. 11. — (1) Comisia de concurs selectează dosarele candidaților și admite dosarele care cuprind toate documentele prevăzute la art. 8 alin. (1) pe baza îndeplinirii condițiilor generale și condițiilor specifice pentru participarea la concurs.

(2) Candidații trebuie să îndeplinească condiția de vechime în specialitatea studiilor necesare participării la concursul pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici, cel mai târziu în ultima zi a perioadei de depunere a dosarelor.

(3) Rezultatul selecției dosarelor, cu mențiunea „admis” sau „respins”, se afișează de către secretariat la sediul și pe pagina de internet ale Agenției.

SECȚIUNEA a 2-a

Proba scrisă a concursului

Art. 12. — (1) Proba scrisă a concursului cuprinde următoarele etape:

- a) testarea cunoștințelor teoretice necesare exercitării unei funcții publice de inspector guvernamental;
- b) testarea abilităților și competențelor practice necesare exercitării unei funcții publice de inspector guvernamental;
- c) testarea nivelului de cunoaștere a unei limbi străine de circulație internațională, utilizată în cadrul instituțiilor comunitare, alta decât limba română.

(2) Parcurgerea etapei prevăzute la alin. (1) lit. a) constă în rezolvarea unor subiecte tip sinteză și/sau în teste grilă, potrivit deciziei prealabile a comisiei de concurs, prin care se testează cunoștințele teoretice de administrație publică, de specialitate și de management ale candidaților.

(3) Parcurgerea etapei prevăzute la alin. (1) lit. b) constă în rezolvarea unor situații practice de aplicare a cunoștințelor dobândite din bibliografia stabilită pentru concurs și de verificare a competențelor și abilităților manageriale ale candidaților în următoarele domenii: resurse umane, politici publice, planificare, drept, management de proiect, alocarea resurselor financiare și audit.

(4) Parcurgerea etapei prevăzute la alin. (1) lit. c) constă în traducerea în și din limba română a unor texte cu relevanță pentru administrația publică, echivalente ca dificultate.

Art. 13. — (1) Subiectele la proba scrisă, precum și grila de notare a acestora se stabilesc de către comisia de concurs în ziua anterioară zilei în care se desfășoară proba scrisă, astfel încât să se poată întocmi două variante de subiecte.

(2) Subiectele se formulează pe baza bibliografiei de concurs, cu respectarea prevederilor art. 10 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007, iar complexitatea acestora trebuie să corespundă nivelului funcției publice de inspector guvernamental.

(3) Fiecare membru al comisiei de concurs propune cel puțin unul și cel mult 3 subiecte pentru fiecare dintre etapele prevăzute la art. 12 alin. (1), pe care le semnează și le înaintează secretariatului, împreună cu propunerile privind grila de notare.

(4) Propunerile de subiecte, precum și propunerile privind grila de notare a acestora se sigilează, în fața membrilor comisiei, într-un plic cu ștampila comisiei de concurs.

(5) Persoanele prevăzute la alin. (3) răspund pentru păstrarea confidențialității subiectelor și a grilei de notare.

Art. 14. — (1) Proba scrisă a concursului se organizează la sediul Agenției, iar supravegherea candidaților pe durata acesteia se asigură, prin rotație, de către cel puțin un membru al comisiei de concurs și cel puțin un membru al secretariatului. Președintele comisiei de concurs va decide asupra planului de rotație, care este obligatoriu pentru membrii comisiei de concurs și secretariat.

(2) La ora stabilită pentru desfășurarea probei scrise, secretariatul are obligația de a face prezența și de a verifica identitatea candidaților.

(3) De la ora stabilită pentru începerea probei scrise este interzis accesul candidaților care întârzie sau al oricărei persoane, în afara membrilor comisiei de concurs, precum și a persoanelor care asigură secretariatul comisiei. Niciun candidat nu mai poate părăsi sala de concurs după această oră, sub sancțiunea eliminării din concurs, cu excepția situațiilor de urgență, în care aceștia pot fi însoțiți de una dintre persoanele care asigură supravegherea.

(4) În încăperea în care are loc concursul, pe toată perioada derulării acestuia, inclusiv a formalităților prealabile și a celor ulterioare finalizării probei, candidaților nu le este permisă deținerea sau folosirea vreunei surse de consultare sau a telefoanelor mobile ori a altor mijloace de comunicare la distanță. Orice fraudă sau tentativă de fraudă atrage eliminarea imediată din concurs a candidatului, prin decizia membrului comisiei de concurs care a constatat fraudă sau tentativa de fraudă. Candidatul eliminat este considerat respins, iar pe lucrarea acestuia se face mențiunea „anulat”, sub semnătura membrului comisiei de concurs care a luat decizia de eliminare.

Art. 15. — (1) Fiecare candidat primește un set de foi ștamplate cu ștampila comisiei de concurs.

(2) După înscrierea numelui în colțul din dreapta sus, prima pagină a fiecărei lucrări se sigilează și se ștampilează cu ștampila comisiei de concurs de către persoanele care asigură secretariatul.

(3) Anterior orei stabilite pentru desfășurarea probei scrise, propunerile de subiecte sigilate potrivit art. 13 alin. (4) se desigilează, se analizează de către membrii comisiei și se stabilesc câte 3 variante de subiecte pentru fiecare dintre etapele menționate la art. 12 alin. (1). Subiectele stabilite de comun acord se semnează de către toți membrii prezenți ai comisiei de concurs și se multiplică într-un număr egal cu numărul candidaților înscriși la concurs, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 13 alin. (5).

Art. 16. — (1) Durata probei scrise este de maximum 6 ore. Etapa de testare teoretică nu poate depăși maximum 3 ore, etapa de testare practică nu poate depăși maximum 2 ore, iar etapa de testare a nivelului de cunoaștere a unei limbi străine nu poate depăși maximum 1 oră.

(2) Prin decizia președintelui comisiei de concurs, luată cu consultarea membrilor comisiei de concurs, între perioadele de desfășurare a celor 3 etape ale probei scrise a concursului pot fi prevăzute pauze. În acest caz, prevederile art. 15 alin. (3) se aplică în mod corespunzător, iar la începutul fiecărei etape vor fi comunicate candidaților numai subiectele pentru etapa de testare prevăzută a se desfășura până la pauză.

Art. 17. — (1) La ora stabilită pentru începerea probei scrise, comisia de concurs prezintă candidaților seturile de subiecte și invită un candidat să extragă un plic cu subiectele de concurs. Secretariatul anunță numărul variantei extrase, cu mențiunea,

dacă este cazul, a etapei pentru care se desfășoară testarea, și asigură aducerea în sala de concurs și primirea de către fiecare candidat a unui exemplar din copiile de pe varianta de subiecte extrasă.

(2) Toți candidații vor rezolva aceleași subiecte.

Art. 18. — (1) La expirarea timpului alocat probei scrise, candidații au obligația de a preda, iar secretariatul are obligația de a prelua lucrarea scrisă.

(2) După predarea tuturor lucrărilor, secretariatul acordă un număr, în scopul asigurării anonimatului candidaților, și predă lucrările comisiei de concurs.

(3) Lucrările se desigilează și identitatea participanților la proba scrisă se aduce la cunoștința membrilor comisiei de concurs doar ulterior notării ultimei probe a concursului.

Art. 19. — (1) Lucrările se corectează cel mai târziu în termen de 3 zile lucrătoare de la data probei scrise.

(2) Notarea lucrărilor la proba scrisă a concursului se face în baza grilei de notare stabilite potrivit art. 13.

SECȚIUNEA a 3-a

Etape suplimentare

Art. 20. — (1) În situația stabilirii unei etape suplimentare în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (2), aceasta se va desfășura ulterior probei scrise și înainte de proba de interviu, nu mai târziu de 3 zile lucrătoare de la desfășurarea probei scrise.

(2) Pentru desfășurarea probei suplimentare comisia de concurs are obligația de a stabili înainte de susținerea probei atât tipul și modalitatea de desfășurare a acesteia, cât și procedura de evaluare a rezultatelor.

(3) Pentru aplicarea alin. (2), desfășurarea testării și evaluarea rezultatelor este obligatorie o expertiză externă.

SECȚIUNEA a 4-a

Interviul

Art. 21. — (1) La interviu participă toți candidații ale căror dosare au fost admise la selecția dosarelor.

(2) În funcție de numărul de candidați, interviul se organizează pe parcursul mai multor zile, potrivit planificării realizate de președintele comisiei de concurs și comunicate de către secretariat prin afișare la sediul Agenției, după expirarea termenului de corectare a lucrărilor la proba scrisă, respectiv după desfășurarea probelor suplimentare, dacă este cazul. Planificarea se aduce la cunoștința candidaților într-un termen care să asigure rămânerea a cel puțin 24 de ore până la prima zi de desfășurare a interviului.

(3) Prima zi de desfășurare a interviului nu poate fi stabilită mai târziu de a 5-a zi lucrătoare de la finalizarea probei scrise.

(4) Pentru desfășurarea interviului este obligatorie stabilirea unui plan de interviu. Planul de interviu este același pentru toți candidații.

(5) Odată cu planificarea realizată în conformitate cu alin. (2), candidaților li se aduce la cunoștință planul de interviu, prin afișare de către secretariat la sediul Agenției.

(6) În situația în care interviul constă în prezentarea unui proiect managerial, după prezentarea proiectului managerial de către candidat urmează o sesiune de întrebări și răspunsuri.

Art. 22. — (1) Candidații sunt invitați pe rând în sala de desfășurare a probei de interviu, potrivit planificării.

(2) Durata fiecărui interviu nu poate depăși 45 de minute.

(3) Fiecare membru al comisiei de concurs poate adresa întrebări candidatului.

(4) Nu se pot adresa întrebări privind apartenența politică, activitatea sindicală, etnia, convingerile religioase, statutul material sau social, preferințele sexuale.

(5) Toate întrebările și răspunsurile, respectiv prezentarea proiectului managerial, se înregistrează sau se consemnează de către o persoană din secretariat într-o anexă la procesul-verbal. În situația în care întrebările și răspunsurile se consemnează, anexa se semnează de către candidat, de către membrii comisiei de concurs și de către secretariatul acesteia.

CAPITOLUL IV

Notarea probelor. Rezultatele concursului

SECȚIUNEA 1

Notarea probelor

Art. 23. — (1) Notarea fiecărei etape din cadrul probei scrise se face de către fiecare membru al comisiei de concurs, pe fișe separate de notare, pentru fiecare lucrare.

(2) Notarea etapelor suplimentare se face de către fiecare membru al comisiei de concurs, pe fișe separate de notare, pentru fiecare candidat, cu respectarea prevederilor art. 20.

(3) Notarea interviului se face de către fiecare membru al comisiei de concurs, pe fișe separate de notare, pentru fiecare candidat, imediat după finalizarea interviului.

(4) Punctajul final obținut de fiecare candidat este media aritmetică a punctajelor acordate de fiecare membru al comisiei.

Art. 24. — Punctajul maxim care poate fi obținut la concurs este de 100 de puncte, astfel:

a) maximum 25 de puncte pentru partea teoretică testată în cadrul probei scrise;

b) maximum 25 de puncte pentru partea practică testată în cadrul probei scrise;

c) maximum 10 puncte pentru nivelul de cunoaștere a unei limbi străine de circulație internațională utilizată în cadrul instituțiilor comunitare;

d) maximum 10 puncte pentru rezultate extraordinare obținute pe parcursul carierei profesionale sau în domeniul academic;

e) maximum 30 de puncte pentru interviu.

Art. 25. — (1) Punctajul maxim prevăzut la art. 24 lit. a), respectiv la art. 24 lit. b) se acordă astfel:

a) maximum 5 puncte pentru aspectul general și structurarea conținutului lucrării;

b) maximum 5 puncte pentru calitatea analizei;

c) maximum 5 puncte pentru calitatea argumentației;

d) maximum 5 puncte pentru utilizarea de informații relevante în cadrul analizei și evaluarea impactului în adoptarea punctului de vedere;

e) maximum 5 puncte pentru capacitatea de sinteză și concluzii.

(2) În situația în care partea teoretică a testului constă în subiecte tip teste grilă, notarea se va face după cum urmează:

a) se iau în considerare numai variantele indicate de candidați drept corecte;

b) fiecare întrebare are un singur răspuns corect;

c) fiecare răspuns se consideră fie corect, fie incorect;

d) numărul de puncte alocat fiecărei întrebări este același.

Art. 26. — Punctajul maxim prevăzut la art. 24 lit. c) se acordă astfel:

a) 5 puncte pentru traducerea în limba română dintr-o limbă străină de circulație internațională utilizată în cadrul instituțiilor comunitare;

b) 5 puncte pentru traducerea din limba română într-o limbă străină de circulație internațională utilizată în cadrul instituțiilor comunitare.

Art. 27. — (1) Punctajul maxim prevăzut la art. 24 lit. e) se acordă astfel:

a) maximum 5 puncte pentru demonstrarea de competențe personale și motivație, cu relevanță pentru exercitarea funcției de inspector guvernamental;

b) maximum 5 puncte pentru demonstrarea calității experienței profesionale și de management anterioare;

c) maximum 5 puncte pentru claritatea și logica afirmațiilor și prezentării;

d) maximum 5 puncte pentru demonstrarea de cunoștințe cu relevanță în exercitarea funcției de inspector guvernamental;

e) maximum 5 puncte pentru abilitățile de comunicare;

f) maximum 5 puncte pentru capacitatea de a se adapta și de a acționa într-un mediu în care așteptările și presiunea timpului sunt mari.

(2) Fiecare membru al comisiei de concurs va acorda punctajul pentru interviu luând în considerare toate răspunsurile candidatului din cadrul interviului.

SECȚIUNEA a 2-a

Rezultatele concursului

Art. 28. — Punctajul minim necesar numirii într-o funcție publică de inspector guvernamental este de 70 de puncte.

Art. 29. — (1) Sunt declarați admiși, în ordinea punctajelor obținute, candidații care obțin cel puțin punctajul minim, potrivit art. 28, în limita posturilor vacante de inspector guvernamental pentru care s-a organizat concursul. La punctaje egale are prioritate candidatul care a obținut punctajul cel mai mare după evaluarea rezultatelor probelor suplimentare, dacă s-au desfășurat astfel de probe, respectiv candidatul care are cel mai mare punctaj la proba scrisă, dacă nu s-au desfășurat probe suplimentare.

(2) Rezultatul obținut la concurs, precum și poziția în clasament pe care candidatul se situează se înaintează candidaților, prin adresă, sub semnătura președintelui comisiei de concurs, la adresele menționate în formularele de înscriere, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la finalizarea ultimei probe a concursului. Candidații vor fi informați în scris asupra dreptului de contestare, precum și asupra termenului-limită de depunere a contestației.

Art. 30. — La finalizarea ultimei etape a concursului se elaborează un proces-verbal, semnat de membrii comisiei de concurs, în care se prezintă modalitatea de desfășurare a fiecăreia dintre etapele concursului, precum și rezultatele acestuia.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura de contestare

Art. 31. — Comisia de soluționare a contestațiilor are competența de a se pronunța cu privire la contestațiile formulate de candidații nemulțumiți referitor la:

a) rezultatul selecției dosarelor;

b) punctajul obținut la concurs.

Art. 32. — (1) Candidații respinși la selecția dosarelor pot formula contestație în termen de 24 de ore de la afișarea rezultatului selecției dosarelor, sub sancțiunea decăderii din acest drept.

(2) Contestația se depune la secretariat, care are obligația de a o înregistra la registratura Agenției.

(3) Comisia de soluționare a contestațiilor are obligația de a soluționa în condițiile prezentului regulament contestația cu privire la selecția dosarelor, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (1).

(4) Comisia de concurs are obligația de a pune la dispoziția comisiei de soluționare a contestațiilor toate documentele necesare soluționării contestației.

(5) Rezultatul contestației, cu mențiunea „Admis” sau „Respins”, se afișează la sediul Agenției, în termenul prevăzut la alin. (3).

Art. 33. — Contestația formulată potrivit art. 32:

a) se admite în situația în care candidatul avea toate documentele prevăzute la art. 8 alin. (1) depuse la dosarul de concurs în termenul prevăzut de prezentul regulament și îndeplinea condițiile generale și specifice pentru participarea la concursul pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici, stabilite potrivit prezentului regulament, la data selecției dosarelor;

b) se respinge în situația în care candidatul nu avea toate documentele prevăzute la art. 8 alin. (1) depuse la dosarul de concurs în termenul prevăzut de prezentul regulament și nu îndeplinea condițiile generale și specifice pentru participarea la concursul pentru intrarea în categoria înalților funcționari publici, stabilite potrivit prezentului regulament, la data selecției dosarelor.

Art. 34. — (1) Candidații nemulțumiți de rezultatul concursului pot formula contestații în termen de maximum 7 zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 29 alin. (2), sub sancțiunea decăderii din acest drept.

(2) Contestațiile se soluționează în termen de 3 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (1).

(3) Comisia de concurs are obligația de a pune la dispoziția comisiei de soluționare a contestațiilor toate documentele necesare soluționării contestației.

(4) Rezultatul contestației, cu mențiunea „Admis” sau „Respins”, se afișează la sediul Agenției, în termenul prevăzut la alin. (2).

Art. 35. — Contestația formulată potrivit art. 34 se admite, iar punctajul se modifică dacă:

a) punctajele nu au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor la proba scrisă sau la proba de interviu;

b) există o diferență mai mare de 10 puncte/probă între punctajele acordate de comisia de concurs și comisia de soluționare a contestațiilor la proba scrisă sau la proba de interviu.

Art. 36. — Contestația formulată potrivit art. 34 va fi respinsă în următoarele situații:

a) dacă în urma analizării contestației se constată că punctajele au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă sau din interviu;

b) dacă între punctajul acordat de comisia de concurs și cel apreciat de comisia de soluționare a contestațiilor nu este o diferență mai mare de 10 puncte/probă la proba scrisă sau la proba de interviu;

c) dacă punctajul acordat de comisia de soluționare a contestațiilor este mai mic decât punctajul acordat de comisia de concurs.

Art. 37. — În situația în care sunt înregistrate contestații cu privire la procedura de organizare și desfășurare a concursului, acestea se înaintează de îndată Agenției, care va formula

răspunsul și îl va înainta contestatarului în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finalizarea termenului de depunere a contestațiilor.

Art. 38. — În cazul respingerii contestației, candidatul se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 39. — Rezultatele contestațiilor, însoțite de rezultatul final obținut la concurs, precum și de poziția în clasamentul final, se aduc la cunoștința candidaților potrivit art. 29 alin. (2).

Art. 40. — (1) Lista candidaților admiși la concurs este transmisă de președintele comisiei de concurs, prin intermediul secretariatului, în ordinea punctajelor obținute, Secretariatului General al Guvernului, însoțită de propunerea de numire a acelor candidați care au obținut un punctaj mai mare decât punctajul minim prevăzut la art. 28, în limita posturilor vacante de inspector guvernamental pentru care s-a organizat concursul. Rezultatele se transmit în termen de cel mult 3 zile de la expirarea termenului de soluționare a contestațiilor.

(2) Rezultatele testelor suplimentare, în situația în care au fost aplicate astfel de teste, se transmit Secretariatului General al Guvernului, împreună cu lista candidaților admiși.

(3) Câte o copie a documentelor prevăzute la alin. (1) și (2) se înaintează Agenției.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 41. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1, în anul 2008, până la înființarea funcțiilor de inspector guvernamental în condițiile art. 68 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007, se pot organiza concursuri pentru ocuparea funcțiilor publice vacante corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici.

(2) Concursurile prevăzute la alin. (1) se organizează pe baza mecanismelor instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 341/2007, la solicitarea conducătorului autorității publice în cadrul căreia se află funcția publică vacantă, respectiv la solicitarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative pentru funcțiile publice de prefect și subprefect.

(3) Agenția are următoarele obligații:

a) să emită avizul pentru organizarea concursului, pe baza îndeplinirii condițiilor legale;

b) să publice anunțul privind organizarea concursului în termenul și în condițiile prevăzute de art. 57 alin. (4) din Legea nr. 188/1999, republicată;

c) să publice pe pagina de internet și să afișeze la sediul său condițiile de desfășurare a concursului, condițiile de participare la concurs și bibliografia.

(4) Procedura de organizare și desfășurare a concursurilor, modul de evaluare a probelor de concurs, precum și procedura de contestare prevăzută de prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

Art. 42. — Concursurile pentru care a fost demarată procedura de desfășurare, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, anterior intrării în vigoare a prezentului regulament, se organizează cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor referitoare la înalții funcționari publici cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, cu modificările ulterioare.

Art. 43. — Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 3 alin. (2) și (3), ale art. 5—7 și 20, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2009.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 281431